

MATERIAŁY KONFERENCYJNE

18. Ogólnopolska Konferencja
**DZIECKO POKRZYWDZONE
PRZESTĘPSTWEM**

17–20 października 2021 r.

ONLINE

Organizator:

Organizatorzy:

18. Ogólnopolska Konferencja

DZIECKO POKRZYWDZONE PRZESTĘPSTWEM

Warszawa, 17–20 października

Konferencja pod honorowym patronatem:

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Komitety organizacyjne:

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

Małgorzata Ćwiek
Agata Dankiewicz
Berenika Dąbrowska-Siuchno
Maria Keller-Hamela
Urszula Kubicka-Kraszyńska
Justyna Podlewska
dr Monika Sajkowska
Marta Skierkowska
Katarzyna Smolińska
Renata Szredzińska
Joanna Włodarczyk

Konferencja współfinansowana jest ze środków:

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI
www.ms.gov.pl

FUNDUSZ
SPRAWIEDLIWOŚCI

Sfinansowano ze środków – Funduszu Sprawiedliwości, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości

→ <https://fdds.pl/>

→ <https://www.facebook.com/DajemyDzieciomSile>

→ <https://www.instagram.com/dajemydzieciomsile/?hl=pl>

→ <https://www.youtube.com/dajemydzieciomsile>

→ <https://pl.linkedin.com/company/fundacja-dajemy-dzieciom-sile>

SPIS TREŚCI:

INFORMACJE ORGANIZACYJNE	3
PROGRAM KONFERENCJI	4
ABSTRAKTY WYSTĄPIEŃ	7
BIOGRAMY PRELEGENTÓW	21
PLATFORMA EDUKACYJNA	31
OFERTA SZKOLENIOWA	31
POMÓŻ	32

INFORMACJE ORGANIZACYJNE

Konferencja „Dziecko pokrzywdzone przestępstwem”, dawniej „Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw”, to spotkanie profesjonalistów działających na rzecz pomocy dzieciom, które doświadczyły różnych form przemocy i wykorzystywania, a także na rzecz ochrony praw dzieci, które uczestniczą w procedurach prawnych.

To największa w Polsce konferencja poświęcona tej tematyce, organizowana od 2004 r. przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę. Wydarzenie jest współfinansowane ze środków Funduszu Sprawiedliwości, którego dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Już kolejny rok wydarzenie odbywa się online, za pośrednictwem portalu Meeting15. W konferencji można wziąć udział, korzystając z różnych urządzeń elektronicznych (tabletu, telefonu, laptopa, komputera stacjonarnego). Ważne, by używać aktualnej wersji przeglądarki internetowej. Uczestnicy konferencji nie muszą mieć dostępu do kamerek ani mikrofonu. Niektóre sesje zostaną nagrane i będzie można odtworzyć je ponownie przez określony czas. Informacje na ten temat prześlemy drogą mailową, za pośrednictwem platformy Meeting15. Zaświadczenia o uczestnictwie w konferencji odnajdą Państwo na swoim profilu na platformie edukacyjnej Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę. Warunkiem otrzymania zaświadczenia jest wypełnienie ankiety ewaluacyjnej.

Zapewniamy tłumaczenia sesji anglojęzycznych.

PROGRAM KONFERENCJI

17 PAŹDZIERNIKA, NIEDZIELA

18.00-19.00

Spektakl *To my jesteśmy przyszłością*, reżyseria: Jakub Skrzywanek

18 PAŹDZIERNIKA, PONIEDZIAŁEK

9.00-9.15 POWITANIE GOŚCI

Otwarcie konferencji i powitanie gości:
dr Monika Sajkowska

9.15-10.45 Sesja inauguracyjna

Wymiar sprawiedliwości przyjazny dziecku

18-lecie obowiązywania przepisów o przyjaznym przesłuchaniu dziecka – refleksja na 30-lecie Fundacji
Justyna Podlewska
prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska

Moderacja: Olga Trocha

10.45-11.00 Przerwa

11.00-12.30 Sesje równoległe

Terapeutyczna rola procesu sądowego w sprawach dotyczących dzieci

dr Magdalena Najda

Moderacja: Katarzyna Kłobukowska

Jak redukować ryzyko wykorzystywania seksualnego dzieci?

Jak rzetelna edukacja seksualna przyczynia się do zmniejszenia ryzyka wykorzystania seksualnego dzieci?

Iza Jąderek

Stereotypy płci w wychowaniu a problem wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży

dr hab. Iwona Chmura-Rutkowska

Jak zapobiegać problemowi wykorzystywania seksualnego dzieci online?

Ewa Dziemidowicz

Moderacja: Marta Skierkowska

15.00-16.30 Sesje równoległe

Przesłuchanie dochodzeniowe – uwzględnienie głosu dziecka

Linda Cordisco Steele, USA

Moderacja: Maria Keller-Hamela

Osoby nieheteronormatywne jako grupa szczególnego ryzyka wiktymizacji

Młodzież LGBT+. Niewidoczność, stygmatyzacja, wykluczenia

dr hab. Grzegorz Iniewicz, prof. UJ

Jak wspierać nastolatków doświadczających przemocy homo- i transfobicznej

Anna Czołnik, Łukasz Wojtasik

Przemoc homofobiczna w szkołach – symptomy i strategie radzenia sobie z przemocą przez osoby pokrzywdzone
dr Marzanna Pogorzelska, dr hab. Paweł Rudnicki

Moderacja: Ewa Dziemidowicz

16.30-16.45 Przerwa

16.45-18.15 Sesja plenarna im. Aliny Margolis-Edelman

Medyczne aspekty krzywdzenia dzieci

Wręczenie nagrody im. Aliny Margolis-Edelman

Ocena medyczna dziecka w przypadku podejrzenia wykorzystywania seksualnego – zaspokojenie jego potrzeb diagnostycznych i terapeutycznych

prof. Martin Finkel

Prowadzenie: Marta Skierkowska

PROGRAM KONFERENCJI

19 PAŹDZIERNIKA, WTOREK

9.00–10.30 Panel dyskusyjny

Systemowa analiza przypadków śmierci dzieci

Mikołaj Pawlak, Andrzej Dera, Joanna Gorczowska, Katarzyna Katana, Renata Szredzińska

Prowadzenie: Paulina Nowosielska

10.30–10.45 Przerwa

10.45–12.15 Sesje równoległe

Potrzeby dziecka związane z interwencją w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa – z perspektywy zgłoszeń do 116 111

Michalina Kulczykowska, Katarzyna Łukasiuk-Kalska

Joga świadoma traumy

Carolina Const

Moderacja: Katarzyna Smolińska

15.00–16.30 Sesja plenarna

Budowanie rezyliencji – jak rodziny, szkoły i społeczność mogą wspierać pozytywny rozwój dzieci z doświadczeniem krzywdzenia
dr Michael Ungar

Moderacja: Renata Szredzińska

16.30–16.45 Przerwa

16.45–18.15 Sesje równoległe

Od stresu do siły – jak pomóc dzieciom, by mogły więcej, niż tylko przetrwać

dr Gordon Neufeld

Moderacja: Joanna Bylinka-Stoch

Deinstytucjonalizacja dziecka – dlaczego w Polsce nie jesteśmy na nią gotowi?

*Anna Krawczak, Agnieszka Sikora,
Joanna Luberadзка-Gruca,
Marcin Lewandowski*

Prowadzenie: Przemysław Wilczyński

Gdzie jesteśmy? O stanie systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Renata Durda, Justyna Podlewska, Iwona Rzymowska

Prowadzenie: Justyna Podlewska

PROGRAM KONFERENCJI

20 PAŹDZIERNIKA, ŚRODA

9.00–10.30 Sesje równoległe

Trauma dziecięca

Problemy z zachowaniem u młodzieży – zalecenia kliniczne i wyniki badania wykonalności

Svenja Taubner

Trauma wczesnodziecięca

Alfred Walter

Moderacja: dr Anna Szczepaniak

Rola kuratora procesowego małoletniego pokrzywdzonego – rzeczywistość, wyzwania i kierunki zmian

Kurator pokrzywdzonego w postępowaniu karnym

– gość z cywila u gospodarza karnisty

dr Paweł Czarnecki

Instytucja kuratora procesowego dla małoletniego z punktu widzenia pracy prokuratora

Aleksandra Malinowska-Bizon

Pełnienie roli kuratora procesowego. Aspekty praktyczne

r. pr. Olga Trocha

Pełnomocnik obligatoryjny jako reprezentant małoletniego pokrzywdzonego – postulaty *de lege ferenda*

dr r. pr. Marta Flis-Świeczkowska

Moderacja: r. pr. Dawid Świeczkowski

10.30–10.45 Przerwa

10.45–12.15 Sesje równoległe

Pomoc i profilaktyka – systemowe przeciwdziałanie przemocy wobec dzieci

Lokalna oferta wsparcia i pomocy dla dzieci pokrzywdzonych w Polsce. Wyniki badania

Katarzyna Makaruk, Joanna Włodarczyk

Centrum Pomocy Dzieciom jako model skutecznej pomocy dzieciom pokrzywdzonym przestępstwem

Beata Wojtkowska

Polityka Ochrony Dzieci jako narzędzie do wdrażania standardów Ochrony Dzieci

Katarzyna Roguszewska

Moderacja: dr Monika Sajkowska

Dom w butelce – o konsekwencjach dorastania w rodzinie z problemem alkoholowym

Agnieszka Jucewicz, Magdalena Kicińska, dr n. med. Małgorzata Klecka, dr Ewa Woydyłło-Osiatyńska

Prowadzenie: Justyna Dźbik-Kluge

Systemowa analiza przypadków śmierci dzieci

Anna Krawczak, Jolanta Zmarzlik

UWAGA! Sesja warsztatowa.

Liczba miejsc ograniczona. Zapisy online 19.10.2021 r.

15.00–16.30 Sesje równoległe

Wykraczając poza teorię alienacji rodzicielskiej – relacyjne przyczyny odrzucenia rodzica przez dziecko po rozwodzie

Karen Woodall, Nick Woodall

Moderacja: Renata Szredzińska

Prawa dziecka w kontekście sytuacji dzieci uchodźców na granicy polsko-białoruskiej

Maryna Isaienko, Agata Kołodziej, Marta Piegat-Kaczmarczyk, Daniel Witko

Moderacja: Joanna Włodarczyk

16.30–16.45 Przerwa

16.45–18.15 Sesja plenarna

Uważność i dobrostan osób profesjonalnie pomagających dzieciom

Marta Iwanowska-Polkowska, Zuzanna Ziomecka

Prowadzenie: Łada Drozda

ABSTRAKTY WYSTĄPIEŃ

To my jesteśmy przyszłością!, godz. 18.00-19.00

Spektakl dokumentalny, w którym indywidualne, często bardzo osobiste historie przenikają się z hate speechami odnoszącymi się do teraźniejszości oraz fantazyjnymi wyobrażeniami zbudowanymi na podstawie marzeń i wizji przyszłości. Czworo bohaterów: Przyszła Pani Prezydent, Mistrzyni Ucieczek, Fanka K-Popu i Człowiek, którego nie ma, opowiada o świecie przyszłości, mieszając prawdę z fikcją, teraźniejszość z przyszłością, normy z utopią. Projektując kolejne lata, zadają pytania o granice normy i jej sankcjonowania, a także o aktualną problematykę obyczajową. Spomiędzy tych pełnych energii, lecz przejmujących opowieści wyłania się doskwierająca młodym samotność i wszechobecna ksenofobiczna przemoc. Równościowe postulaty, utopijne wizje i indywidualne wyobrażenia stają się obrazem powszechnej przyszłości.

Scenariusz i reżyseria: Jakub Skrzywanek

Reżyseria światła i aranżacja przestrzeni: Aleksandr Prowaliński

Muzyka: Karol Nepelski

Współpraca reżysersko-inscenizacyjna: Kalina Dębska

Głos: Kamil Błachuciński

Występują: Patrycja Andrychowicz, Martyna Flakowicz, Agnieszka Wójcik, Eryk Kübler

Scenariusz spektaklu powstał na podstawie wywiadów i improwizacji Patrycji Andrychowicz, Martyny Flakowicz, Agnieszki Wójcik i Eryka Küblera

Spektakl wyprodukowany przez TEATR NOWY PROXIMA W KRAKOWIE

Czas trwania spektaklu: 60 minut

Otwarcie konferencji i powitanie gości, godz. 9.00–9.15**dr Monika Sajkowska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę****Sesja plenarna, godz. 9.15–10.45 / Moderacja: Olga Trocha****18-lecie obowiązywania przepisów o przyjaznym przesłuchaniu dziecka – refleksja na 30-lecie Fundacji.****Justyna Podlewska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę**

Tak się szczęśliwie składa, że w roku jubileuszu 30-lecia działania Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę, mija 18 lat od wejścia w życie pierwszej wersji przepisu 185a Kodeksu postępowania karnego – wprowadzającego do polskiego porządku prawnego przyjazne przesłuchanie dziecka pokrzywdzonego przestępstwem. Ten przepis to fundament obecnej ochrony praw małoletnich pokrzywdzonych i świadków w postępowaniu karnym. To początek myślenia o dziecku jako o podmiocie postępowania karnego wymagającym szczególnej troski, ochrony i szczególnego przesłuchania. Na tym fundamencie bazowały kolejne zmiany przepisu obejmując ochroną dzieci pokrzywdzone przestępstwem powyżej 15. r.ż. – art. 185a § 4 kpk, dzieci świadków – 185b kpk oraz regulując warunki, które powinny spełniać pomieszczenia przeznaczone do przeprowadzania przesłuchań dzieci. Fundacja miała w tej historii swój niebagatelny udział, to w naszej siedzibie na Walecznych 59 powstał pierwszy w Polsce pokój przesłuchań dla dzieci, w nim odbywał się pierwsze przesłuchania w trybie zapewniającym dzieciom bezpieczeństwo i realizację ich praw procesowych. Wydaje się, że w tej drodze ochrony dzieci w postępowaniu karnym, możemy posuwać się tylko do przodu, że ochrona małoletnich pokrzywdzonych będzie tylko pełniejsza, bardziej szczelna, odpowiadająca na ich kolejne potrzeby, że nigdy już dziecko pokrzywdzone przestępstwem nie będzie musiało być przesłuchiwane na sali sądowej. W swoim wystąpieniu przedstawię historię praw dziecka w postępowaniu, udział w tej historii Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę oraz podzielę się refleksją na temat aktualnego stosowania tych przepisów, stanu ochrony praw dzieci w postępowaniach karnych, a także opowiem o planowanych działaniach Fundacji w tym obszarze.

Sesje równoległe, godz. 11:00–12:30**1) Sesja referatowa / Moderacja: Katarzyna Kłobukowska****Terapeutyczna rola procesu sądowego w sprawach dotyczących dzieci****dr Magdalena Najda, Niepaństwowa Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Białymstoku**

Sala sądowa to miejsce, które zazwyczaj postrzegamy jako niesprzyjające procesom zdrowienia. Sztuczna procedura, nierzadko bezdusność i przedmiotowe podejście do uczestników prowadzą do narastania traumy u ofiar i usztywniania się mechanizmów obronnych u sprawców. W moim wystąpieniu spróbuję odstąpić inne, zdecydowanie konstruktywne oblicze postępowania sądowego. Na przykładach z procesów dotyczących dzieci pokażę, jak poprzez odpowiednie techniki zarządzania konfliktem i emocjami oraz kierowania własnym zachowaniem można budować klimat indukujący proces zdrowienia u uczestników postępowania. W tym celu posłużę się narzędziami, jakich dostarcza teoria terapeutycznej funkcji prawa, od 30 lat badająca wpływ prawa i procedur, a także zachowania pełnomocników i sędziów na stan psychiczny ofiar, sprawców, świadków oraz obserwatorów procesu.

2) Sesja referatowa / Moderacja: Marta Skierkowska**JAK REDUKOWAĆ RYZYKO WYKORZYSTYWANIA SEKSUALNEGO DZIECI?****Jak rzetelna edukacja seksualna przyczynia się do zmniejszenia ryzyka wykorzystywania seksualnego dzieci?**
Iza Jąderek, Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego

Rzetelna, dostosowana do wieku dziecka, a jednocześnie kompleksowa edukacja seksualna wykracza daleko poza przekazywanie wiedzy o budowie ciała i antykoncepcji. Poprzez uczenie właściwych, pozbawionych uprzedzeń postaw co do autonomii ciała i intymności edukacja seksualna ma zasadnicze znaczenie dla zapobiegania i zmniejszania ryzyka wykorzystywania seksualnego. Badania wskazują, że zdecydowana większość zarówno rodziców, jak i pedagogów nie rozmawia z dziećmi o nierówności płci, agresji oraz wykorzystywaniu seksualnym. W związku z tym dzieci i młodzież nie mają świadomości rosnących zagrożeń w internecie, nie potrafią rozróżniać zachowań opartych na szacunku od agresji, a także dostrzegać wpływu stereotypów dotyczących płci i zgody na utrwalanie postaw przemocowych. W Polsce nie ma kompleksowej edukacji seksualnej, placówki szkolne zwykle proponują pojedyncze zajęcia dotyczące seksualności dzieciom od 11. r.ż., co młodsze dzieci praktycznie całkowicie pozbawia możliwości nabycia wiedzy i umiejętności, mimo że – zgodnie z wiedzą naukową – pierwsze stereotypy, nastawienie do płci, określone zachowania kształtują się około 5.–6. r.ż., a utrwalają się w okresie wczesnoszkolnym. Prezentacja ma na celu przekazanie wskazówek dotyczących edukacji seksualnej ukierunkowanej m.in. na obniżenie ryzyka przemocy na tle seksualnym dla dzieci w wieku 10–12 lat oraz zaprezentowanie książki *Zmieniam się. Co się dzieje z moim ciałem i seksualnością podczas dojrzewania?*, która ukazała się w styczniu 2021 r. nakładem wydawnictwa Słowne (dawna Burda).

Stereotypy płci w wychowaniu a problem wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży
dr hab. Iwona Chmura-Rutkowska, Wydział Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Uwewnętrznione w toku wychowania stereotypy i uprzedzenia związane z płcią, mity na temat relacji kobiet i mężczyzn, asymetria pozycji społecznej i akceptowana kulturowo męska dominacja, tabuizowanie przez dorosłych problematyki płci i seksualności, niska kultura i brak edukacji seksualnej, zahamowania i brak merytorycznego przygotowania dorosłych pracujących w instytucjach składają się na szczególny zestaw czynników zwiększających ryzyko wykorzystania seksualnego dzieci i młodzieży. Czynniki te, zakorzenione w kulturze i w indywidualnych schematach myślenia, w sposób kumulatywny warunkują nie tylko większe ryzyko skrzywdzenia, lecz także mechanizm powodujący, że osoby doświadczające tego typu przemocy, obciążone wstydem, poczuciem winy i lękiem, bardzo rzadko szukają pomocy. Odpowiedzią na problem jest adekwatna do etapu rozwoju dziecka edukacja w zakresie krytycznego podejścia do szkodliwych z punktu widzenia rozwoju oraz bezpieczeństwa stereotypowych przekazów dotyczących płci.

Jak zapobiegać problemowi wykorzystywania seksualnego dzieci online?
Ewa Dziemidowicz, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

W 2004 r. Fundacja Dajmy Dzieciom Siłę przeprowadziła pierwsze badania dotyczące uwodzenia dzieci online i zrealizowała pierwszą kampanie na ten temat pt. „Nigdy nie wiadomo, kto jest po drugiej stronie”. Blisko 18 lat później temat ochrony dzieci przed wykorzystywaniem w sieci pozostaje nadal aktualny. Dodatkowo okres pandemii spowodował znaczny wzrost już i tak wysokiej liczby przypadków wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży w internecie, jak również wzrost przypadków *self-generated content*, czyli treści o charakterze seksualnym samodzielnie tworzonych przez dzieci. Nowe technologie zmieniły sposób, w jaki młodzi ludzie rozumieją prywatność oraz przeżywają swoją seksualność i relacje. Dominujące w programach profilaktycznych przekazy ostrzegające przed zagrożeniami online i straszące konsekwencjami są nieadekwatne i nieskuteczne, ponieważ nie uwzględniają dynamiki zjawiska oraz specyfiki grupy docelowej. Jakiej edukacji potrzebują dzieci i młodzież, żeby być bezpieczne online? Prezentacja przybliży specyfikę problemu wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie oraz postulowane kierunki skutecznych działań profilaktycznych.

Sesje równoległe, godz. 15.00–16.30**1) Sesja referatowa / Moderacja: Maria Keller-Hamela****Przesłuchanie dochodzeniowe – uwzględnienie głosu dziecka**
Linda Cordisco Steele, National Children's Advocacy Center

Przesłuchanie dochodzeniowe to szczególny rodzaj rozmowy między specjalistą a dzieckiem, a jej celem jest uzyskanie od dziecka informacji opisowych na temat zdarzeń, których doświadczyło osobiście lub których było świadkiem. Ten rodzaj przesłuchania jest przeprowadzany wtedy, gdy istnieje podejrzenie albo zarzut bezpośredniego krzywdzenia dziecka bądź też powód, by sądzić, że dziecko mogło być świadkiem wiktymizacji innej osoby. Uzyskiwanie od dzieci zeznań dotyczących doświadczeń wykorzystywania seksualnego lub przemocy fizycznej jest złożoną umiejętnością i wymaga od przesłuchujących trafnego osądu oraz odpowiedzialności. W dobrze prowadzonych przesłuchaniach kładzie się nacisk na stosowanie pytań i zachęt opartych na swobodnym przypominaniu (*free recall*), ponieważ takie pytania zachęcają dziecko do odpowiadania własnymi słowami oraz do przekazania możliwie największej liczby szczegółów, zważywszy na poziom rozwoju i stan emocjonalny dziecka. Jakkolwiek pytania oparte na rozpoznawaniu (*recognition*) są potrzebne, aby pomóc opornemu dziecku w udzieleniu wyczerpujących informacji, należy je zadawać w dalszej części przesłuchania i uzupełniać prośbą o rozwinięcie wypowiedzi. Szczegóły spraw i sami świadkowie różnią się między sobą, a osoba przesłuchująca musi wziąć pod uwagę wiele czynników, aby mieć pewność, że dziecko otrzymało pomoc niezbędną do zrelacjonowania tego, co się wydarzyło, a jednocześnie zminimalizować wpływ przesłuchującego na szczegóły wydobyte z pamięci dziecka. Osoby przesłuchujące powinny być wyczulone na psychiczne i fizjologiczne skutki proszenia małych świadków o powrót do trudnych przeżyć i szczegółowe opowiedzenie o nich nieznanemu dorosłemu w nieznanym miejscu. Prowadzący przesłuchanie powinni być gotowi pomagać dzieciom w radzeniu sobie z trudnymi emocjami i wspierać je na wiele sposobów, a jednocześnie unikać działań lub komunikatów, które mogą być sugerujące bądź naprowadzające.

2) Sesja referatowa / Moderacja: Ewa Dziemidowicz**OSOBY NIEHETERONORMATYWNE JAKO GRUPA SZCZEGÓLNEGO RYZYKA WIKTYMIZACJI****Młodzież LGBT+. Niewidoczność, stygmatyzacja, wykluczenia.**
dr hab., prof. UJ Grzegorz Iniewicz, Instytut Psychologii Uniwersytet Jagielloński

Akronim LGBT+ budzi różne, często skrajne nastawienia i emocje. O „elgiebetepius” dyskutuje się w różnych kręgach i z różnych powodów, głos zabierają fachowcy i „fachowcy”. Czy jednak w ferworze tych dyskusji rozpoznajemy mechanizmy, przez które odczuwamy bądź wykluczamy osoby ukryte pod skrótem „LGBT+”? Mechanizmy te nie pozostają bez znaczenia szczególnie w przypadku nastolatków i nastolatek, którzy/które odkrywają, że nie mieszczą się w heteronormatywnych czy cisplciowych standardach. Dla nich toczące się w przestrzeni publicznej dyskusje lub spory, w których często nietrudno rozpoznać mowę nienawiści, nie kończą się w momencie, gdy nikt nie zabiera już głosu, ale stają się fragmentami wewnętrznych monologów czy opisów siebie. Niestety, często są to bardzo destrukcyjne fragmenty tożsamości. „Pedał”, „ciota”, „lesba” nie są pojęciami odnoszącymi się do kogoś, ale do mnie, to fragment mojej tożsamości. W trakcie wystąpienia zostanie pokrótce scharakteryzowana specyfika funkcjonowania młodzieży LGBT+, zostaną omówione m.in. mechanizmy stygmatyzacji i wykluczenia wraz z ich konsekwencjami dla rozwoju, a także sposoby pomocy terapeutycznej.

Jak wspierać nastolatków doświadczających przemocy homo- i transfobicznej
Anna Czołnik, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Łukasz Wojtasik, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

7 na 10 nastolatków LGBT+ w Polsce doświadcza homo- i transfobicznej przemocy. W efekcie połowa nastoletnich osób LGBT+ mierzy się z objawami depresji, a 70 proc. ma myśli samobójcze (KPH). Zgłoszenia od młodzieży LGBT+ w kryzysie to codzienność telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży 116 111. Jego konsultantka, Anna Czołnik, opowie o najczęściej zgłaszanych problemach i omówi rekomendacje dla profesjonalistów oraz rodziców dotyczące wsparcia i interwencji w takich przypadkach. Łukasz Wojtasik, odwołując się do prowadzonej przez FDDS kampanii „LGBT+ja”, omówi mechanizmy przemocy rówieśniczej wobec osób LGBT+ oraz ideę rówieśniczego wsparcia nastolatków LGBT+ doświadczających hejtu.

Przemoc homofobiczna w szkołach – symptomy i strategie radzenia sobie z przemocą przez osoby pokrzywdzone

dr Marzanna Pogorzelska, Uniwersytet Opolski, dr hab. Paweł Rudnicki, Dolnośląska Szkoła Wyższa

Podczas wystąpienia osoby prezentujące podejmą kwestię związane ze zjawiskiem wykluczenia i dyskryminacji ze szczególnym uwzględnieniem osób z grupy LGBT+. Odwołując się do badań własnych, prelegent i prelegentka przedstawią oblicza przemocy homofobicznej obecnej w szkołach, a także deklarowane przez osoby nieheteronormatywne sposoby radzenia sobie z przemocą, podejmowane samodzielnie wobec braku systemowego wsparcia tej grupy.

Sesja plenarna im. Aliny Margolis-Edelman, godz. 16.45–18.15 / Prowadzenie: Marta Skierkowska

Wręczenie nagrody im. Aliny Margolis-Edelman

Ocena medyczna dziecka w przypadku podejrzenia wykorzystywania seksualnego – zaspokojenie jego potrzeb diagnostycznych i terapeutycznych

prof. Martin A. Finkel, CARES Institute, Rowan University

W ciągu ostatnich 35 lat pracownicy służby zdrowia koncentrowali się przede wszystkim na interpretowaniu śladów fizycznych, które obserwuje się w niespełna 5 proc. przypadków wykorzystywania seksualnego dzieci. Wielu z nich nie czuje się komfortowo, rozmawiając dziećmi o wiktylizacji, co ogranicza możliwość zrozumienia doświadczeń dziecka. Pracownikom służby zdrowia brakuje również umiejętności prowadzenia takich badań w sposób, który spełniałby funkcję zarówno diagnostyczną, jak i terapeutyczną. Ponadto nie są pewni, jak sformułować diagnozę, którą potrafiliby obronić w toczącym się postępowaniu. Głównym celem niniejszego wystąpienia będzie edukowanie uczestników na temat „choroby”, jaką jest wiktylizacja seksualna – poszerzenie ich wiedzy i praktycznych umiejętności, które zwiększą ich poczucie komfortu w pracy z przypadkami wykorzystywania seksualnego dzieci. Prelegent omówi przykłady sposobów, w jakie można angażować dzieci w rozmowę, aby uzyskać od nich idiosynkratyczne szczegóły dotyczące doświadczeń wykorzystywania seksualnego oraz przeciwdziałać zniekształceniom poznawczym. Pomoże to, rzecz jasna, pracownikom służby zdrowia, a także specjalistom z sektorów ochrony dzieci, wymiaru sprawiedliwości i ochrony zdrowia psychicznego w zrozumieniu wagi oceny medycznej jako narzędzia dochodzeniowego oraz procedury diagnostycznej i terapeutycznej.

Cele edukacyjne

- Zrozumienie wiktylizacji seksualnej dzieci oraz roli pracowników służby zdrowia w rozpoznawaniu i reagowaniu na przypadki wykorzystywania seksualnego dzieci.
- Rozmawianie z dziećmi w sposób adekwatny do ich poziomu rozwoju, umożliwiające zrozumienie ich doświadczeń. Sporządzenie dokumentacji medycznej.
- Interpretacja wyników badania medycznego oraz powiązanie ich z dotychczasowym wywiadem medycznym w sposób obiektywny i możliwy do uzasadnienia.
- Radzenie sobie z rozbieżnościami między percepcją penetracji przez dziecko a definicjami medycznymi i prawnymi.
- Zastosowanie wideokolposkopii jako metody wizualizacji i dokumentowania zmian w okolicach anogenitalnych.
- Sformułowanie wszechstronnej diagnozy łączącej dotychczasowy wywiad medyczny z wynikami badania fizykalnego i wyjaśniającej rozbieżności między nimi.
- Istotne znaczenie współpracy ze służbami ochrony dzieci, organami ścigania i specjalistami w dziedzinie ochrony zdrowia psychicznego.
- Jak włączyć pierwotną profilaktykę wykorzystywania seksualnego dzieci w opiekę kliniczną.
- Zalecenia dotyczące terapeutycznych interwencji psychologicznych.

Panel dyskusyjny, godz. 9.00–10.30 / Prowadzenie: Paulina Nowosielska**Systemowa analiza przypadków śmierci dzieci**

Mikołaj Pawlak, Rzecznik Praw Dziecka, Andrzej Dera, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Joanna Gorczowska, Bliżej – Pracownia Psychoterapii, Katarzyna Katana, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Renata Szredzińska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

W 2019 r., gdy w jednym miesiącu pięcioro dzieci zginęło z rąk swoich rodziców/opiekunów, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę złożyła petycję skierowaną do Prezydenta RP, podpisaną przez ponad 22 tysiące obywateli. W treści dokumentu domagano się wprowadzenia w Polsce Serious Case Reviews – procedury, która od ponad dwóch dekad z powodzeniem ulepsza angielski system ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pozwoliła radykalnie zmniejszyć liczbę małoletnich ofiar śmiertelnych przemocy domowej. Założeniem procedury jest postrzeganie śmierci dziecka nie tylko jako zdarzenia implikującego konsekwencje prawne, lecz także odsłaniającego braki systemu ochrony dzieci na poziomie państwowym i lokalnym. Braki te powinny zostać kompleksowo ujawnione, zbadane i usunięte, tak aby w podobnych okolicznościach system i jego służby były uważne na przejawy krzywdzenia i zdążyły pomóc innemu dziecku, zanim będzie za późno. Kancelaria Prezydenta we współpracy z Fundacją podjęła prace nad ustawą, która lada dzień ma wpłynąć do Sejmu. Przed posłankami i posłami prawdopodobnie jedno z najważniejszych głosowań w ich karierze, a przed nami, jako społeczeństwem, wiele pracy, aby dostrzec wagę profilaktyki wobec następczego karania. W debacie wezmą udział minister Andrzej Dera z Kancelarii Prezydenta, który przedstawi perspektywę bezpośrednich autorów projektu, Joanna Gorczowska, która podzieli się doświadczeniami angielskiego systemu ochrony dzieci w zakresie Serious Case Reviews, oraz Renata Szredzińska i radca prawny Katarzyna Katana z Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę, które omówią analizę śmiertelnych przypadków krzywdzenia z punktu widzenia ich miejsca w polskim systemie prawnym.

Sesje równoległe, godz. 10.45–12.15**1) Sesja referatowa****Potrzeby dziecka związane z interwencją w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa – z perspektywy zgłoszeń do 116 111**

Michalina Kulczykowska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Katarzyna Łukasiuk-Kalska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

W telefonie zaufania dla dzieci i młodzieży 116 111 podejmujemy miesięcznie średnio 60 interwencji. Większość z nich to kontakt ze służbami, część ze szkołą nastolatka, są też takie, które polegają na kontakcie z pracownikami ośrodków pomocy społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych czy specjalistami, takimi jak psycholog albo psychiatra. Dla pracowników anonimowego telefonu zaufania interwencja jest ostatecznością, działaniem, które zmuszeni są oni podjąć, kiedy zagrożone jest czyjeś życie. Wydaje się, że przynajmniej części z nich można by uniknąć, gdyby nie przeszkody w kontakcie dziecka z zaufanym dorosłym bezpośrednio w jego otoczeniu. Podczas wystąpienia postaramy się przybliżyć perspektywę konsultantów na temat tego, co utrudnia młodym osobom sięgnięcie po pomoc w swoim otoczeniu, na przykład w szkole. Podzielimy się naszym doświadczeniem oraz chętnie odpowiemy na pytania.

2) Sesja / Moderacja: Katarzyna Smolińska**JOGA ŚWIADOMA TRAUMY: INNOWACYJNA I OPARTA NA DOWODACH NAUKOWYCH PRACA Z CIAŁEM DLA OSÓB Z DOŚWIADCZENIEM TRAUMY ZŁOŻONEJ I ROZWOJOWEJ**

Carolina Const, Trauma Center Trauma Sensitive Yoga

Znamienici psychotraumatolodzy podkreślają dziś konieczność pracy z ciałem na którymś etapie zdrowienia, w Polsce jednak możliwości takiej pracy uwarunkowanej na traumę jest niewiele. Tymczasem w 2019 r. zajęciami

Jogi Świadomej Traumy (JŚT) wsparło swoje zdrowienie niemal 30 tysięcy osób na całym świecie. Kto do nich należał? Jak ten model pracy z ciałem włącza się na Zachodzie w działania kliniczne? Czym są instytucje, które od 20 lat za nim stoją: Center for Trauma and Embodiment oraz Justice Resource Institute? Co wspólnego z tą terapeutyczną jogą ma Bessel van der Kolk? Webinar odpowie na te pytania i podsumuje najważniejsze badania poświadczające skuteczność Jogi Świadomej Traumy, a także wskaże jej miejsce wśród standardów terapii traumy i innych form pracy z ciałem. Wspomniane zostaną wybrane zagadnienia dotyczące nowoczesnego spojrzenia na terapię traumy, specyfikę traumy złożonej i jej psychofizjologię.

Pojawią się też najistotniejsze kwestie realizowane na zajęciach JŚT, takie jak: waga relacyjności i bezpiecznego kontekstu relacyjnego dla pracy terapeutycznej; warunki konieczne dla przeciwtraumatycznej pracy z ciałem; wspieranie sprawczości i kontaktu z terażniejszością, wzmacnianie kompetencji interoceptyjnych i regulacji emocji; somatyczne wymiary opresji i ciało jako medium jej transformacji.

Podczas webinaru będzie można spróbować 15-minutowej praktyki niskiej dawki (na krześle, dostępnej dla każdego bez względu na mobilność i ubiór) oraz poznać przykłady pracy JŚT z dziećmi i nastolatkami, które przetrwały traumę.

Poruszone zostaną również metodologia JŚT, jej podstawy teoretyczne i sens wyspecjalizowanej jogi jako interwencji dla osób z doświadczeniem CPTSD, traumy złożonej i rozwojowej. Pojawią się kwestie tego, dlaczego typowe zajęcia jogi mogą nie pomóc (lub wręcz zaszkodzić) niektórym osobom, jakie są przeciwwskazania do wzięcia w nich udziału, a jakie korzyści mogą z nich płynąć dla klienta i dla postępu w psychoterapii.

Sesja plenarna, godz. 15.00–16.30 / Moderacja: Renata Szredzińska

Budowanie rezyliencji – jak rodziny, szkoły i społeczności mogą wspierać pozytywny rozwój dzieci z doświadczeniem krzywdzenia

dr Michael Ungar, Resilience Research Centre, Dalhousie University, Kanada

W swoim wystąpieniu, ilustrowanym licznymi historiami i opisami przypadków, dr Ungar wykaże, że rezyliencja dzieci z doświadczeniem krzywdzenia zależy nie tylko od ich indywidualnej zdolności do przezwyciężania trudności życiowych, lecz także – w równie dużym stopniu – od tego, jak dobrze ich rodziny, szkoły, służby pomocowe i społeczności współpracują ze sobą, aby pomóc im uzyskać dostęp do zasobów niezbędnych do osiągnięcia dobrostanu, oraz od tego, czy owe zasoby są udostępniane dzieciom w sposób odbierany przez nie jako pomocny. Dr Ungar wyjaśni, co oznacza rezyliencja dla dzieci z różną historią, a następnie przedstawi dziewięć praktycznych strategii, z których mogą korzystać rodzice, opiekunowie, pedagodzy i specjaliści w dziedzinie ochrony zdrowia psychicznego, aby pomagać dzieciom w zdrowieniu pomimo doświadczeń przemocy emocjonalnej, psychicznej lub fizycznej.

Cele edukacyjne tej prezentacji

- Zrozumienie, w jaki sposób dzieci ze złożonymi potrzebami wykorzystują „problematyczne” zachowania, aby zwiększać swój dobrostan i rezyliencję, kiedy rozwiązania akceptowane społecznie nie są dostępne.
- Zaznajomienie się ze sposobami oceny rezyliencji.
- Zapoznanie się z dziewięcioma zasobami wspierającymi rezyliencję, które są niezbędne dla pozytywnego rozwoju dziecka.
- Stworzenie strategii pracy z trudno dostępnymi, zróżnicowanymi kulturowo dziećmi, które doświadczyły przemocy.
- Omówienie sposobów organizacji usług dla dzieci i rodzin, aby zwiększyć szanse na rozwój rezyliencji.

Sesje równoległe, godz. 16.45–18.15**1) Sesja referatowa / Moderacja: Joanna Bylinka-Stoch****Od stresu do siły – jak pomóc dzieciom, by mogły zrobić więcej, niż tylko przetrwać**
dr Gordon Neufeld, The Neufeld Institute

Nie ma lepszej inwestycji w dobrostan jednostek i całego społeczeństwa niż zmniejszenie liczby dzieci doświadczających skutków traumy. Ale jak to zrobić? Oczywiście, sposób bezpośredni polega na zmniejszeniu skali krzywdzenia dzieci – fizycznego, emocjonalnego i seksualnego. Zważywszy, że w ponad 40 proc. przypadków sprawcami krzywdzenia są dorośli, na których dzieci polegają i którzy powinni zapewniać im opiekę, nie jest to łatwe. Niezależnie jednak od tego, jak trudne wydaje się to wyzwanie, nie możemy ustawać w wysiłkach na rzecz pozytywnych zmian. Czy istnieje inny sposób radzenia sobie z problemem krzywdzenia dzieci? Co możemy zrobić, aby stres nie zbierał swego straszego żniwa? Czy jest coś, o co możemy wzbogacić życie dzieci, aby zmienić je na lepsze?

Tak, istnieje inny sposób – podejście mniej bezpośrednie, polegające na obraniu drogi, która na ogół pozostaje ukryta. Ta metoda wymaga wnikliwej wiedzy i zrozumienia, które wydają się coraz radsze, choć mają mocne poparcie w nauce. Podejście to polega na łagodzeniu destrukcyjnego wpływu stresujących doświadczeń poprzez dodawanie dzieciom siły w obliczu krzywdzenia, a także po takich doświadczeniach. Dr Neufeld składa części tej układanki w całość, aby przedstawić dwa ważne sposoby, dzięki którym możemy „szczepić” dzieci przeciwko najczęstszym skutkom krzywdzenia – zarówno prospektywnie, jak i retrospektywnie. Prelegent opowie o tym, jak możemy dawać dzieciom siłę, której potrzebują, aby nie poddać się stresowi i zmniejszyć prawdopodobieństwo wystąpienia problemów emocjonalnych oraz behawioralnych – aby zrobić coś więcej, niż tylko przetrwać. Dr Neufeld proponuje sposoby, na które możemy to robić zarówno na poziomie indywidualnym, w życiu dzieci doświadczających trudności, jak i na poziomie ogólniejszym, poprzez systemy szkolne. Jego prezentacja będzie źródłem cennej wiedzy, o której warto pamiętać niezależnie od tego, jaką rolę odgrywamy w przeciwdziałaniu wielkiemu problemowi krzywdzenia dzieci.

2) Panel dyskusyjny / Prowadzenie: Przemysław Wilczyński**Deinstytucjonalizacja dziecka – dlaczego w Polsce nie jesteśmy na nią gotowi?**
Michał Guć, Wiceprezydent Miasta Gdyni, Joanna Luberadzka-Gruca, Fundacja Polki Mogą Wszystko, Anna Krawczak, Interdyscyplinarny Zespół Badań nad Dzieciństwem Uniwersytetu Warszawskiego, Agnieszka Sikora, Fundacja po DRUGIE, Marcin Lewandowski, DLA NASZYCH DZIECI

W Polsce blisko 30 tysięcy dzieci przebywa w całodobowych placówkach – czy to znajduje się w instytucjonalnej pieczy zastępczej (jak placówki opiekuńczo-wychowawcze i interwencyjne ośrodki preadopcyjne), czy podlega innym formom opieki, jak domy pomocy społecznej, zakłady opiekuńczo-lecznicze, młodzieżowe ośrodki wychowawcze i socjoterapii. W większości są to dzieci, których udziałem, często we wczesnym dzieciństwie, jest doświadczenie bycia opuszczonym, odrzuconym i skrzywdzonym przez najbliższą osobę – rodzica. To jedna z największych traum, jakich może doświadczyć człowiek. Wpływa na rozwój dziecka, na jego wolę życia i postrzeganie świata, na to, jak będzie wchodziło w relacje z innymi ludźmi, na to, czy samo będzie potrafiło być dobrym rodzicem. Badania naukowe i ewaluacja systemu pieczy zastępczej w wielu krajach przynoszą dowody na to, że nawet najbardziej kameralna i najlepiej wyposażona placówka nie jest w stanie w pełni naprawić szkód, z jakimi wiąże się taka wczesnodziecięca trauma. To, czego potrzebuje dziecko, aby w pełni rozwinąć swój potencjał, to stała, pełna zaufania relacja z opiekunem reagującym na jego potrzeby, to życie w bezpiecznej rodzinie. Taką relację mogą zapewnić osoby tworzące rodzinne formy opieki zastępczej, nie instytucje. W lipcu tego roku okazało się, że Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej nie przyjęło do dalszych prac koncepcji deinstytucjonalizacji pieczy zastępczej zawartej w opracowanej przez licznych ekspertów „Strategii rozwoju usług społecznych”. Dokument zakładał rozwój rodzicielstwa zastępczego, umożliwienie wszystkim dzieciom, które nie wychowują się w rodzinach biologicznych lub adopcyjnych, opiekę w rodzinie i przekształcenie istniejących instytucji w wysokospecjalistyczny system wsparcia dla rodzin zastępczych. Konieczne z punktu widzenia dobra dziecka zmiany zostały odsunięte na bliżej nieokreśloną przyszłość, tymczasem czas, w którym można zapobiec konsekwencjom traumy u dziecka jest określony, i bardzo krótki. Zapraszamy do wysłuchania panelu, podczas którego eksperci i ekspertki wypowiedzą się, czy możliwa jest „deinstytucjonalizacja dziecka”, czyli taki system pieczy zastępczej, w którego centrum jest dobro dziecka, a także do zadawania pytań i udziału w dyskusji.

3) Panel dyskusyjny / Prowadzenie: Justyna Podlewska**Gdzie jesteśmy? O stanie systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.****Renata Durda, Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”,****Justyna Podlewska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Iwona Rzymowska, Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej**

30 września 2021 r. Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej opublikowało na stronie Rządowego Centrum Legislacji projekt ustawy o zmianie Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw. Celem nowelizacji, jak czytamy w uzasadnieniu, jest dostosowanie obowiązujących regulacji do zmieniających się uwarunkowań oraz wprowadzenie do porządku prawnego kompleksowych rozwiązań dotyczących zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej oraz zniwelowania skali tego zjawiska. Obecnie projekt jest na etapie konsultacji społecznych. 16 września 2021 r. GREVIO – grupa ekspertów oceniająca postępy państw – stron w zakresie wdrażania Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej – opublikowała pierwszy raport dotyczący Polski. Zawiera on ocenę środków podjętych przez polskie władze w odniesieniu do wszystkich aspektów konwencji stambulskiej. Blisko rok temu weszły w życie przepisy umożliwiające Policji, wydanie wobec osoby stosującej przemoc w rodzinie, stwarzającej zagrożenie dla życia lub zdrowia bliskich, nakazu natychmiastowego opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazu zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia. 18 października 2021 r. mija 10 lat od wejścia w życie rozporządzenia regulującego procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”. Wydaje się, że w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie dzieje się bardzo dużo. Czy tak jest w rzeczywistości? Przed jakimi wyzwaniami stoimy obecnie i jaka jest diagnoza systemu po ostatnich zmianach i świetle raportu GREVIO, a także planowanej nowelizacji ustawy? Sesja zostanie poświęcona przedstawieniu projektu ustawy oraz dyskusji na temat aktualnego stanu systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W sesji udział wezmą: Justyna Podlewska FDDS, Renata Durda, kierowniczka Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” IPZ i Iwona Rzymowska, dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Równego Traktowania, MRiPS.

Sesje równoległe, godz. 9.00–10.30**1) Sesja referatowa / Moderacja: dr Anna Szczepaniak****TRAUMA DZIECIĘCA****Problemy z zachowaniem u młodzieży – zalecenia kliniczne i wyniki badania wykonalności
prof. dr hab. Svenja Taubner, University Heidelberg, Niemcy**

Aby przezwyciężyć nihilizm terapeutyczny w terapii problemów z zachowaniem w okresie późnej adolescencji, opracowano zmodyfikowany protokół terapii opartej na mentalizacji (MBT-CD). Przesłanką do stosowania MBT-CD są poważne deficyty w mentalizowaniu u młodzieży przejawiającej problemy z zachowaniem. Przeprowadzono badanie pilotażowe i analizę wykonalności MBT-CD w dwóch ośrodkach na terenie Niemiec. Podczas wystąpienia omówione zostaną zalecenia kliniczne oraz wyniki wspomnianego badania. Krótkie filmy zilustrują prezentowane podejście oraz interwencje terapeutyczne.

**Trauma wczesnodziecięca
dr Alfred Walter, Fundacja Pomorskie Centrum Psychotraumatologii Gdańsk**

Wystąpienie będzie poświęcone zagadnieniu jawnej i ukrytej traumatyzacji małych dzieci (w wieku do trzech lat). Na podstawie doświadczeń klinicznych i wyników badań naukowych prelegent przedstawi sytuacje wczesnej traumatyzacji, a także omówi ich wpływ na dalszy rozwój – aż do dorosłości.

2) Sesja referatowa / Moderacja: r. pr. Dawid Świeczkowski**ROLA KURATORA PROCESOWEGO MAŁOLETNIEGO POKRZYWDZONEGO – RZECZYWISTOŚĆ, WYZWANIA I KIERUNKI ZMIAN****Kurator pokrzywdzonego w postępowaniu karnym – gość z cywila u gospodarza karnisty
dr Paweł Czarnecki, Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego**

Referat na życzenie organizatorów będzie miał charakter wprowadzający na temat statusu kuratora pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.

**Instytucja kuratora procesowego dla małoletniego z punktu widzenia pracy prokuratora
Aleksandra Malinowska-Bizon, Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia**

20 września 2019 r. weszła w życie nowelizacja Ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy obejmująca m.in. instytucję kuratora procesowego dla małoletniego. Ustawą z dnia 16 maja 2019 r. – o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy Kodeks postępowania cywilnego w art. 1. pkt. 8 – nadano nowe brzmienie art. 99 kr oraz dodano trzy artykuły 99 1–3 KR (Dz.U. 2019, poz. 1146). Zaproponowane zmiany w dużej mierze miały poprawić sytuację prawną dziecka pokrzywdzonego w postępowaniu karnym w zakresie reprezentacji jego praw uregulowanych w przepisie art. 51 § 2 Kodeksu postępowania karnego, z którego wynika, że jeżeli pokrzywdzonym jest małoletni albo ubezwłasnowolniony całkowicie lub częściowo, prawa jego wykonuje przedstawiciel ustawowy albo osoba, pod której pieczęą pozostaje pokrzywdzony. Jednakże po ponad dwóch latach obowiązywania znowelizowanej ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy należy uznać, że wprowadzone zmiany w wielu aspektach mają wymiar iluzoryczny i nie doprowadziły do zamierzonej przez ustawodawcę równowagi sił pomiędzy stronami procesu karnego – pokrzywdzonym a podejrzanym. Prokurator na co dzień zajmujący się sprawami zarówno przemocy w rodzinie, jak i przemocy seksualnej wobec małoletnich pokrótce przedstawi luki prawne oraz rozwiązania niespełniające wyznaczonej im przez prawodawcę roli. W konsekwencji wskaże, jakie widzi rozwiązania ukierunkowane na poprawę istniejącego stanu prawnego.

Pełnienie roli kuratora procesowego. Aspekty praktyczne *r. pr. Olga Trocha, kancelaria radcy prawnego*

Wystąpienie dotyczyć będzie problemów praktycznych, z którymi borykają się kuratorzy małoletnich. Pełnienie tej roli łączy się z kontaktem z dzieckiem pokrzywdzonym przestępstwem, współpracą z rodzicem oraz podejmowaniem na każdym etapie postępowania decyzji zgodnych z dobrem dziecka. Wykonywanie tych zadań napotyka w praktyce szereg trudności, związanych na przykład z pozostawianiem dziecka pod opieką osoby podejrzewanej, wiekiem małoletniego, podejrzeniem konfliktu interesów. W praktyce mogą się także pojawiać wątpliwości dotyczące granic kompetencji kuratora oraz sytuacji, w których powinien on uzyskać zgodę sądu opiekuńczego na podejmowane czynności. Podczas wystąpienia omówione zostaną również czynniki mogące utrudniać pełnienie tej funkcji (kwestie wynagrodzenia, brak systemowego wsparcia).

Pełnomocnik obligatoryjny jako reprezentant małoletniego pokrzywdzonego – postulaty *de lege ferenda* *dr r. pr. Marta Flis-Świeczkowska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Uniwersytet Gdański*

Wystąpienie ma na celu przedstawienie licznych postulatów *de lege ferenda* dotyczących zmian w przepisach regulujących kwestię reprezentacji małoletniego pokrzywdzonego w postępowaniu karnym. Zaproponowane zmiany będą dotyczyły m.in. uproszczenia i ujednolicenia kwestii reprezentacji małoletnich pokrzywdzonych, a tym samym rezygnacji z udziału kuratora procesowego w procesie karnym, przy wprowadzeniu jednocześnie instytucji pełnomocnika obligatoryjnego.

Sesje równoległe, godz. 10.45–12.15.

1) Sesja referatowa / Moderacja: dr Monika Sajkowska

POMOC I PROFILAKTYKA – SYSTEMOWE PRZECIWDZIAŁANIE PRZEMOCY WOBEC DZIECI

Lokalna oferta wsparcia i pomocy dla dzieci pokrzywdzonych w Polsce. Wyniki badania *Katarzyna Makaruk, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę, Joanna Włodarczyk, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę*

W czasie wystąpienia zostaną przedstawione wyniki badania na temat lokalnej oferty wsparcia dzieci pokrzywdzonych przestępstwem i ich opiekunów oraz pomocy im. Prelegentki szczególną uwagę poświęcą Ośrodkom Pomocy Pokrzywdzonym Przystępstwem oraz ocenie systemu pomocy pokrzywdzonym przestępstwem z perspektywy pomocy dzieciom. Dodatkowo przeanalizowana zostanie oferta pomocy i wsparcia w czasie pandemii.

Centrum Pomocy Dzieciom jako model skutecznej pomocy dzieciom pokrzywdzonym przestępstwem *Beata Wojtkowska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę*

Gdy dziecko zostaje pokrzywdzone przestępstwem, wiele różnych podmiotów, w tym sąd, prokuratura, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia, oświaty czy policja, ma obowiązek chronić je, podejmować interwencje, pomagać jemu i jego rodzinie. Tam, gdzie te instytucje nie współpracują ze sobą, dziecko może uczestniczyć w równoległych procedurach, krążąc między różnymi instytucjami, co sprawia, że procedury te mogą trwać dłużej i są mniej skuteczne. Ponadto naraża to dziecko na wtórną wiktymizację w efekcie wielokrotnego przywoływania doświadczonej przez nie traumy w kontakcie z różnymi profesjonalistami. Podczas sesji zaprezentowane zostaną model, geneza powstania oraz standardy Centrów Pomocy Dzieciom (CPD), sieci placówek koordynowanych przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę, w których dzieci pokrzywdzone przestępstwami oraz ich opiekunowie otrzymują pod jednym dachem kompleksową i interdyscyplinarną pomoc. Uczestnicy sesji dowiedzą się również, jakie kryteria musi spełnić organizacja, żeby stworzyć taką placówkę i dołączyć do sieci CPD.

Polityka ochrony dzieci jako narzędzie do wdrażania standardów Ochrony Dzieci **Katarzyna Roguszevska, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę**

Standardy Ochrony Dzieci są programem profilaktyki i przeciwdziałania krzywdzeniu dzieci przez dorosłych i rówieśników, przeznaczonym dla różnych placówek i instytucji działających na rzecz dzieci. Rekomendowanym narzędziem do ich wdrażania i realizowania w placówkach oraz organizacjach jest Polityka ochrony dzieci. Podczas sesji zaprezentujemy koncepcję nowego narzędzia, które pomoże w prosty sposób wspierać wprowadzanie polityk ochrony dzieci i sprawi, że placówki będą dysponować bardziej klarownymi procedurami ochrony dzieci, podejmowania działań profilaktycznych i interwencyjnych. W rezultacie lepiej będą chronić dzieci, a ich personel poczuje się bardziej sprawczy pod tym względem. W trakcie sesji zaprezentujemy także możliwości wdrażania polityk w różnych rodzajach placówek, w których przebywają dzieci, oraz przedstawimy planowane działania w tym zakresie. Pokażemy, jakie zastosowanie polityki ochrony dzieci mogą mieć w sporcie czy środowisku organizacji pozarządowych.

Prezentowane przez FDDS narzędzia wspierają wdrażanie następujących standardów:

- Placówka ustanowiła i wprowadziła w życie Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem i zapewnienia im bezpieczeństwa.
- Placówka monitoruje swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.
- Placówka zapewnia swoim pracownikom edukację w zakresie ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia.
- Placówka oferuje rodzicom/opiekunom edukację w zakresie wychowania dzieci bez przemocy oraz ich ochrony przed przemocą i wykorzystywaniem.
- Placówka oferuje dzieciom edukację w zakresie praw dziecka oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem.
- Placówka monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi zasadami ochrony dzieci.

2) Panel dyskusyjny/ Prowadzenie: Justyna Dźbik-Kluge

Dom w butelce – o konsekwencjach dorastania w rodzinie z problemem alkoholowym
Agnieszka Jucewicz, „Gazeta Wyborcza”, Magdalena Kicińska, „Pismo. Magazyn Opinii”, dr Ewa Woydyłło-Osiatyńska, Fundacja Batorego, dr n. med. Małgorzata Klecka, Centrum Zdrowia Psychicznego Feniks

Dom w butelce to zbiór mocnych, głębokich rozmów z dorosłymi dziećmi alkoholików. Jak wyglądało ich dzieciństwo? W jaki sposób uzależnieni rodzice wpłynęli na ich dorosłość? Kiedy rozmówcy uświadomili sobie obecność alkoholowego spadku w swoim życiu? Czy i jak udało im się od niego uwolnić? Kim są dzisiaj? Autorki wiedzą, co mówią – jak same przyznają, książka jest również rozprawą z ich własnym, rodzinnym doświadczeniem.

W panelu dyskusyjnym wezmą udział autorki książki, Agnieszka Jucewicz oraz Magdalena Kicińska, a także dr Ewa Woydyłło-Osiatyńska specjalizująca się w zakresie terapii uzależnień i problemów rodzin dysfunkcyjnych oraz dr n. med. Małgorzata Klecka, specjalistka diagnostyki FAS/FASD.

3) Warsztat / liczba miejsc ograniczona, zapisy online 19.10.2021 r.**Systemowa analiza przypadków śmierci dzieci**

**Anna Krawczak, Interdyscyplinarny Zespół Badań nad Dzieciństwem Uniwersytetu Warszawskiego,
Jolanta Zmarzlik, Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę**

Analiza śmiertelnych przypadków krzywdzenia dzieci to procedura oparta na koncepcji państwa uczącego się. Zgodnie z tym założeniem w przypadku wystąpienia krytycznego zdarzenia, jakim jest śmierć dziecka z rąk rodzica/opiekuna, państwo powinno, poza spełnieniem tradycyjnych funkcji wymierzania sprawiedliwości, podjąć się kompleksowej oceny funkcjonowania własnego systemu i ustalić, czemu służby nie zauważyły przejawów krzywdzenia dziecka i nie zareagowały bądź dlaczego ta reakcja była spóźniona lub niedostosowana do sytuacji. Choć badane są przeszłość i zdarzenie historyczne, którego biegu nie można już zmienić, efektem analizy powinna być realna zmiana systemu ochrony dzieci, mająca zagwarantować, że w podobnych okolicznościach służby zdołają odpowiednio wcześniej zareagować i pomóc innemu krzywdzonemu dziecku, zanim będzie za późno. Uczestnicy warsztatu pracować będą na podstawie stanu faktycznego, inspirowanego prawdziwymi sprawami, w których dzieci zginęły z rąk swoich rodziców/opiekunów. Zadaniem uczestników będzie spojrzenie na przypadek śmierci dziecka przez pryzmat tego, co nie zadziałało w systemie, czego zabrakło lub co zadziałało wadliwie, a wreszcie – co można było zrobić lepiej. Uczestnicy opuszczają warsztat z praktycznym doświadczeniem, jak może funkcjonować analiza śmiertelnych przypadków krzywdzenia dzieci w Polsce, jaką wiedzę może przynieść w konkretnej sprawie, a w konsekwencji – do jakiej zmiany społecznej i prawnej może doprowadzić.

Sesje równoległe, godz 15.00–16.30**1) Sesja referatowa / Moderacja: Renata Szredzińska****Wykraczając poza teorię alienacji rodzicielskiej – relacyjne przyczyny odrzucenia rodzica przez dziecko po rozwodzie**

Karen Woodall, Family Separation Clinic, Nick Woodall, Family Separation Clinic

Zjawisko odrzucenia rodzica przez dziecko po rozstaniu rodziców w ostatnich latach wzbudza coraz większe zainteresowanie. Debata publiczna i profesjonalna na ten temat stała się jednak silnie spolaryzowana i nieprzyjazna. Podczas gdy zwolennicy tak zwanej teorii alienacji rodzicielskiej powołują się na dostępne badania dotyczące tej kwestii, literatura przedmiotu koncentruje się głównie na opracowaniu kryteriów diagnostycznych pozwalających na stwierdzenie występowania alienacji rodzicielskiej (lub jej braku), zwłaszcza w sprawach rozstrzyganych przez sąd. Jakkolwiek „teoria alienacji rodzicielskiej” zdominowała dyskurs w tym obszarze, część praktyków, zwłaszcza w Europie, odrzuca takie podejście diagnostyczne, twierdząc, że traktuje ono dziecko jako przedmiot w sporze rodziców, a nie jako podmiot własnego doświadczenia. Ci klinicyści uznają alienację za problem relacyjny, w którym dziecko nieświadomie stosuje mechanizm obronny zwany rozszczepieniem w reakcji na sytuację relacyjną, która stała się dla niego przerażająca i przytłaczająca. W tym podejściu uznaje się, że każdy przypadek ma własną, niepowtarzalną dynamikę, a co za tym idzie – wymaga procesu oceny różnicowej, aby zidentyfikować konkretne, specyficzne przyczyny odrzucenia rodzica przez dziecko, a także ścieżkę terapeutyczną odpowiadającą indywidualnym potrzebom rodziny. Interpretacja odrzucenia jako dezadaptacyjnej reakcji dziecka na przytłaczającą presję psychiczną w sytuacji porozwodowej wymaga od osób odpowiedzialnych za ocenę, co leży w najlepiej pojętym interesie dziecka, wyjścia poza wąskie zadanie określenia miejsca zamieszkania dziecka. W tym ujęciu alienacja jest interpretowana jako problem z obszaru ochrony dziecka. Opierając się na uznanych konstrukcjach psychologicznych i psychoanalitycznych, a także na obserwacjach klinicznych i wiedzy akademickiej, prelegenci przedstawiają nowatorskie spojrzenie na złożoną dynamikę, która może doprowadzić do alienacji dziecka od jego autentycznego Ja, oraz na szkody rozwojowe, jakie może to spowodować.

2) Panel dyskusyjny / Prowadzenie: Joanna Włodarczyk

Prawa dziecka w kontekście sytuacji dzieci uchodźców na granicy polsko-białoruskiej **Maryna Isaienko, Agata Kołodziej, Marta Piegat-Kaczmarczyk, Daniel Witko**

Konwencja o prawach dziecka mówi o obowiązku zapewnienia ochrony i pomocy humanitarnej dzieciom uchodźcom. Doniesienia z granicy polsko-białoruskiej pokazują jednak, że tak się nie dzieje. Podczas panelu zaproszone ekspertki przedstawia sytuację dzieci uchodźców zarówno w obszarze prawa, jak i pracy terapeutycznej. Porozmawiamy o tym, jak faktycznie wygląda sytuacja na granicy, oraz o tym, jak rozmawiać na ten temat z dorosłymi i dziećmi.

Sesja plenarna, godz 16.45–18.15 / Moderacja: Łada Drozda

Uważność i dobrostan osób profesjonalnie pomagającym dzieciom **Marta Iwanowska-Polkowska, Manufaktura Rozwoju, Zuzanna Ziomecka, Wyspa Spokoju, WellCome Institute**

Celem wystąpienia jest wsparcie profesjonalistów pracujących na co dzień z dziećmi w zakresie równowagi emocjonalnej i uważności.

Poruszone zostaną następujące zagadnienia:

- Profesjonalista pomagający dzieciom to też człowiek. O potrzebach osób pomagających, wspierających.
- Wellbeing, dobrostan osób wspierających – po czym poznać, że został zachwiany? Jak go budować?
- Co w pracy pomocowej na rzecz innych może wypalać?
- Jak troszczyć się o tych, którzy zawodowo troszczą się o innych?
- Na ile osoby zawodowo pomagające innym mają odwagę przyjąć pomoc skierowaną do nich?
- Odporność psychiczna w zawodach pomocowych. Do czego jest potrzebna i jak ją wzmacniać?

dr hab. Iwona Chmura-Rutkowska – pedagożka, socjolożka edukacji. Pracuje na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Kierowniczka, badaczka i konsultantka projektów z zakresu dyskryminacji i przemocy motywowanej stereotypami oraz studiów nad historią kobiet. Autorka prorównościowych programów, zajęć oraz warsztatów dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Współpracowniczka instytucji państwowych, samorządowych oraz organizacji pozarządowych działających na rzecz równego traktowania. Współautorka i współredaktorka książek, m.in.: *Niegodne historii? O nieobecności i stereotypowych wizerunkach kobiet w świetle podręcznikowej narracji historycznej w gimnazjum* (2015 r.), *Gender w podręcznikach* (2016 r.), *Być dziewczyną – być chłopakiem i przetrwać. Płeć i przemoc w szkole w narracjach młodzieży* (2019 r.).

Carolina Const – pierwsza polska nauczycielka Jogi Świadomej Traumaty – terapeutycznej, potwierdzonej klinicznie interwencji dla osób z doświadczeniem CPTSD, traumy złożonej i rozwojowej. Certyfikowana i objęta superwizją przez Center for Trauma and Embodiment. Prowadzi jedyne w Polsce kursy autorstwa Justice Resource Institute i wprowadza nowatorskie zastosowania jogi oraz praktyk opartych na uważności. Studentka psychologii na Uniwersytecie SWPS w Warszawie i absolwentka Skandynawistyki Uniwersytetu Gdańskiego.

Linda Cordisco Steele – specjalistka w dziedzinie przesłuchiwanie dzieci, superwizorka i trenerka w amerykańskim Krajowym Centrum Pomocy Dzieciom (NCAC). Ma ponad 30-letnie doświadczenie w przesłuchiowaniu dzieci, pracy terapeutycznej i wspieraniu dzieci. Linda prowadzi warsztaty i wygłasza prelekcje na konferencjach w Stanach Zjednoczonych i za granicą. Do jej specjalności należą: przesłuchiwanie dzieci, rozwój dziecka oraz praca w zespołach interdyscyplinarnych. Linda stworzyła model ustawicznego doskonalenia umiejętności osób przesłuchujących dzieci. Jest współautorką wielu artykułów na temat przesłuchiwanie dzieci w procedurach prawnych.

dr Paweł Czarnecki – adiunkt w Katerze Postępowania Karnego WPiA UJ, w latach 2010–2015 asystent w Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego działającej przy Ministrze Sprawiedliwości, opiekun naukowy Koła Postępowania Karnego TBSP UJ; od 2005 r. kurator społeczny przy Sądzie Rejonowym dla Krakowa-Krowdrzy w Krakowie, od 2017 r. mediator w sprawach karnych przy SO w Krakowie, jeden z wykonawców grantu NCN na temat pozycji pokrzywdzonego w polskim systemie prawnym z elementami prawnoporównawczymi.

Anna Czołnik – psycholożka, absolwentka Akademii Pedagogiki Specjalnej oraz Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W Fundacji pracuje w programie Pomocy Telefonicznej, jako konsultantka telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży 116 111. Współautorka materiałów edukacyjnych i kampanii społecznych w programie Dziecko w sieci.

Andrzej Dera – absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Odbił aplikację sędziowską zakończoną zdaniem egzaminu sędziowskiego. W latach 1990–1997 był kierownikiem Urzędu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim. W latach 1999–2002 był starostą ostrowskim. Radny Rady Miejskiej Ostrowa Wielkopolskiego w latach 1990–1994, a w latach 1998–2005 radny powiatu ostrowskiego. Poseł na Sejm RP V, VI i VII kadencji. W 2007 r. był członkiem Rady Służby Publicznej przy Prezesie Rady Ministrów. W latach 2006–2011 członek Krajowej Rady Sądownictwa. 16 listopada 2015 r. został powołany przez prezydenta RP Andrzeja Dudę na Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP. Minister Andrzej Dera pełni nadzór merytoryczny nad Biurem Interwencji Pomocy Prawnej oraz Biurem Odznaczeń i Nominacji.

Renata Durda – kierowniczką Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” IPZ, certyfikowana superwizorka i specjalistka ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, redaktorka naczelna dwumiesięcznika „Niebieska Linia”, autorka wielu publikacji z zakresu tworzenia interdyscyplinarnych rozwiązań na rzecz zapobiegania zjawisku przemocy w rodzinie, członkini Zespołu Monitorującego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przy Ministrze Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (2011–2020), społeczna doradczyni Rzecznika Praw Dziecka (2010–2018), członkini Rady Kobiet przy Prezydencie m.st. Warszawa (od 2019 r.).

Ewa Dziemidowicz – psychoterapeutka, trenerka, ekspertka ds. bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w internecie, pracuje w Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę (FDDS). Pracuje z dziećmi, młodzieżą i rodzicami w poradni „Dziecko w Sieci” FDDS. Prowadzi szkolenia i warsztaty w zakresie bezpieczeństwa online, dotyczące m.in. cyberprzemocy, sekstingu, problemu uwodzenia w sieci, uzależnień od nowych technologii.

dr r. pr. Marta Flis-Świeczkowska – radca prawny, adiunktka w Katedrze Prawa Karnego Procesowego i Kryminalistyki Wydziału Prawa Uniwersytetu Gdańskiego, absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, radca prawny w Centrum Pomocy Dzieciom Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę w Gdańsku. Specjalizuje się w szeroko pojętym prawie karnym, w tym w prawie karnym procesowym, ze szczególnym uwzględnieniem uczestników postępowania i ich reprezentacją. Uczestniczka licznych konferencji naukowych oraz autorka kilkudziesięciu prac naukowych, w tym rozprawy doktorskiej pt. *Pełnomocnik w procesie karnym*.

Joanna Gorczowska – psychoterapeutka Gestalt; praktyk systemowy oraz pedagog i pracownik socjalny. Brytyjska ekspertka sądowa w postępowaniach opiekuńczych w sądach rodzinnych w Wielkiej Brytanii. Ma 13-letnie doświadczenie pracy w brytyjskich służbach społecznych jako diagnostyczna pracownica socjalna pracująca z rodzicami biologicznymi, których dzieci zostały umieszczone w pieczy zastępczej, oraz z kandydatami na rodziny zastępcze spokrewnione. Pracowała z rodzinami z szerokiego kręgu kulturowego, obecnie koncentruje się na pracy z rodzinami z Europy Wschodniej i Środkowej. Ma długoletnie doświadczenie pracy w zespołach oceny i wspierania rodzin zastępczych w Wielkiej Brytanii. Od dziewięciu lat pracuje jako ekspertka sądowa, tzw. niezależny pracownik socjalny.

Michał Guć – inicjator powstałego w 2014 r. Gdyńskiego Programu Wsparcia Rodziny i Rozwoju Pieczy Zastępczej. Pełnomocnik prezydenta miasta Gdyni do spraw aktywności obywatelskiej. Inicjator i autor pierwszego w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej kompleksowego programu współpracy samorządu z organizacjami pozarządowymi. Autor opracowań i ekspertyz zlecanych m.in. przez: Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, Instytut Spraw Publicznych, Fundację Batorego, United States Agency for International Development (US AID), East Europe Democratic Centre. Laureat nagród i wyróżnień przyznanych przez organizacje pozarządowe za działalność na rzecz sektora obywatelskiego.

dr hab., prof. UJ Grzegorz Iniewicz – specjalista psycholog kliniczny, seksuolog kliniczny, certyfikowany psychoterapeuta i superwizor PTP, psychoterapeuta European Association for Psychotherapy. Profesor nadzwyczajny w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wieloletni pracownik Kliniki Psychiatrii Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie, obecnie superwizor Oddziału Dziennego Dzieci i Młodzieży. Autor prac z zakresu psychologii klinicznej, psychoterapii, etiologii zaburzeń emocjonalnych, seksuologii i psychologii LGBT+. Współredaktor książek: *Koncepcja przywiązania. Od teorii do praktyki klinicznej*, *Seksualność człowieka. Wybrane zagadnienia*, *Wprowadzenie do psychologii LGB*, *Jak przeżyć z teściami?*, *Orientacja seksualna. Źródła i konteksty*, *Dysforia i niezgodność płciowa*, autor monografii *Stres mniejszościowy u osób biseksualnych i homoseksualnych*. Członek Komisji Psychologii PAN, oddział w Krakowie.

Iza Jąderek – psycholog, psychoterapeuta, seksuolog kliniczny Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego, psychoseksuolog (ECPS) Europejskiej Federacji Seksuologicznej i Europejskiego Towarzystwa Medycyny Seksualnej. Jest autorką i współautorką badań oraz artykułów naukowych o zasięgu krajowym oraz międzynarodowym. Autorka książek *Seksolatki – jak rozmawiać z młodzieżą o seksie* oraz *Zmieniam się. Co się dzieje z moim ciałem i seksualnością podczas dojrzewania?*.

Agnieszka Jucewicz – dziennikarka od ponad 15 lat poruszająca na łamach „Gazety Wyborczej” tematykę psychologiczną, znana z pogłębionych rozmów z polskimi oraz zagranicznymi psychologami, psychoterapeutami, psychiatrami. Autorka oraz współautorka książek: *Żyj wystarczająco dobrze*, *Kochaj wystarczająco dobrze* (z Grzegorzem Sroczyńskim), *Wybieraj wystarczająco dobrze*, *Czując. Rozmowy o emocjach*, a ostatnio *Dom w butelce*. Rozmowy z dorosłymi dziećmi alkoholików (z Magdaleną Kicińską). Nominowana do nagrody Grand Press za wywiad z prof. Bartłomiejem Dobroczyńskim *Jaka piękna katastrofa*.

Katarzyna Katana – radca prawny, absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, uczestniczka wymiany studenckiej na Uniwersytecie Maltańskim, absolwentka Szkoły Prawa Ukraińskiego OKSPO UJ oraz krajowych i zagranicznych szkoleń, m.in. UN Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW) & International Women's Human Rights Advocacy oraz Advocacy School on Gender and Politics ODHHR, bierze udział w dwuletnim programie szkoleniowym Women's Human Rights Training Institute.

Magdalena Kicińska – reporterka, redaktorka naczelna „Pisma. Magazynu Opinii”, publikowała m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Polityce”, „Tygodniku Powszechnym”. Laureatka Grand Press 2017 w kategorii wywiad. Nominowana do Nagrody im. Teresy Torańskiej i Mediatorów 2016. Autorka książki *Pani Stefa* (Czarne, 2015), za którą otrzymała Nagrodę Literacką m.st. Warszawy 2016 oraz Poznańską Nagrodę Literacką – Stypendium im. Stanisława Barańczaka 2016 dla młodego twórcy, nominowano ją także do nagrody Gryfia i Nagrody Conrada. Współautorka (z Marcinem Dziedzicem) książki *Teraz '43. Losy'* (Wielka Litera, 2018). W lutym 2019 r. ukazały się *Środki transportu* (Wydawnictwo Literackie), jej poetycki debiut.

dr n. med. Małgorzata Klecka – specjalistka diagnostyki FAS/FASD, psychoterapeutka rodzinna, terapeutka traumy. Absolwentka studiów doktoranckich (Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowice, Wydział Lekarski), psychoterapeutka rodzinna (podejście zintegrowane: psychoterapia psychodynamiczna, terapia somatyczna i neurorozwojowa). Specjalistka diagnostyki FAS/FASD (Płodowy Zespół Alkoholowy/Spektrum Poalkoholowych Wrodzonych Zaburzeń Rozwojowych). Terapeutka traumy – podejście psychofizjologiczne w nurcie SE (Somatic Experiencing – doświadczenie somatyczne). Prekursorka badań nad FAS w Polsce, współredaktorka polskiej wersji Kwestionariusza Waszyngtońskiego do diagnostyki FAS. Ma wieloletnie doświadczenie w pracy z rodzinami adopcyjnymi i zastępczymi oraz dziećmi/młodzieżą po doświadczeniu traumy relacyjnej i z zaburzeniami neurorozwojowymi. Pracuje także z osobami po traumach związanych z urazami fizycznymi, wypadkami, katastrofami, poważnymi operacjami, utratą bliskiej osoby, doświadczeniem przemocy fizycznej i emocjonalnej.

Agata Kołodziej – absolwentka filologii i teatrologii na UJ. Ukończyła studia podyplomowe z pomocy humanitarnej na UW. Posiada doświadczenie w koordynacji projektów edukacyjnych za granicą. Kierowała Centrum Edukacyjnym w Indonezji oraz projektami pomocowymi w Kenii. W Fundacji Ocalenie od stycznia 2019 r. koordynowała projekt „Mentoring for Integration” dedykowany dzieciom i młodzieży od niedawna przebywającym w Polsce. Od maja 2020 r. koordynuje całość działań fundacyjnych skierowanych do dzieci i młodzieży w Warszawie, a od lutego 2021 r. jest również członkinią zarządu fundacji.

Anna Krawczak – badaczka Interdyscyplinarnego Zespołu Badań nad Dzieciństwem, doktorantka Instytutu Kultury Polskiej. Od 2009 r. związana ze stowarzyszeniem Nasz Bocian i od 2018 r. z Koalicją na rzecz Rodzinnej Opieki Zastępczej.

Michalina Kulczykowska – psycholog, absolwentka Akademii Pedagogiki Społecznej w Warszawie. Brała udział w pięciodniowych praktykach w Areszcie Śledczym Warszawa-Grochów, gdzie przeprowadzała rozmowy z osadzonymi. Ukończyła półroczny kurs terapii poznawczo-behawioralnej dzieci i młodzieży w Centrum CBT. W Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę pracuje od 2016 r. jako konsultantka telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży, telefonu dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci 800 100 100 oraz interwentka kryzysowa. Zajmuje się również szkoleniem stażystów i profesjonalistów w zakresie pomocy psychologicznej, a także przeprowadzeniem warsztatów dla dzieci i młodzieży na temat rozwiązywania problemów, radzenia sobie z emocjami czy zagrożeń online i hejtu. Uczestniczyła również w stażu fundacyjnym na ścieżce prawnej, gdzie towarzyszyła klientom fundacji podczas rozpraw sądowych.

Joanna Luberadзка-Gruca – absolwentka socjologii, Szkoły Sprawiedliwości Naprawczej i Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Szkoły Trenerów Stowarzyszenia „Wspólna”. Współautorka *Kodeksu bezpiecznej opieki w rodzicielstwie zastępczym*, *Raportu z realizacji Ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej*, *Postępów deinstytucjonalizacji pieczy zastępczej*. Kieruje Fundacją Polki Mogą Wszystko. Od 2004 r. związana z Koalicją na rzecz Rodzinnej Opieki Zastępczej. W latach 2011–2018 społeczna doradczyni Rzecznika Praw Dziecka.

Marta Iwanowska-Polkowska – z wykształcenia psycholożka, z powołania towarzysza, coachyca PCC ICF, trenerka oraz facylitatorka Playing BIG wg Tary Sophi Mohr. Miłośniczka żeńskich końcówek w nazwach zawodów. Odważna kobieta. Marta towarzyszy innym w odważnym urzeczywistnianiu swojego JA w karierze & przywództwie. Wspiera liderki i liderów w budowaniu odporności psychicznej. Przez kilka lat była zaangażowana społecznie w działania na rzecz rodziców dzieci z zespołem Aspergera.

prof. Martin A. Finkel – profesor pediatrii i dyrektor Instytutu CARES (Child Abuse Research Education & Service) na amerykańskim Rowan University. Jest międzynarodowym autorytetem w dziedzinie medycznej oceny dzieci wykorzystywanych seksualnie. Opublikował pierwszy artykuł naukowy w literaturze medycznej na temat leczenia urazów w okolicy analnej i genitalnej. W 2019 r. Amerykańska Akademia Pediatrii opublikowała wydanie czwarte podręcznika pod jego redakcją, *Medical Evaluation of the Sexually Abused Child: A Practical Guide*.

Marcin Lewandowski – Prezes Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych DLA NASZYCH DZIECI.

Katarzyna Łukasiuk-Kalska – psycholożka, pedagożka, psychoterapeutka w trakcie szkolenia. Absolwentka Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie. Obecnie w trakcie całonocnego szkolenia w psychoanalitycznie zorientowanej psychoterapii indywidualnej i grupowej w Instytucie Analizy Grupowej „RASZTÓW”. Przez kilka lat związana z placówkami oświatowymi i opiekuńczo-wychowawczymi, gdzie prowadziła diagnozę i terapię nastolatków oraz młodych dorosłych, udzielała konsultacji wychowawczych rodzicom/opiekunom i nauczycielom, a także szkoliła i prowadziła warsztaty dla profesjonalistów i prowadziła skierowane do nich warsztaty. Z Fundacją Dajemy Dzieciom Siłę współpracuje od 2012 r., obecnie jako specjalistka ds. pomocy telefonicznej i online w telefonie zaufania dla dzieci i młodzieży 116 111.

Katarzyna Makaruk – absolwentka Instytutu Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, specjalistka ds. badań w dziale badawczym Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę oraz członek kolegium redakcyjnego kwartalnika „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”. Autorka wielu publikacji z zakresu problemu krzywdzenia dzieci oraz problematycznego używania internetu przez młodzież. Członek zespołów badawczych w projektach krajowych oraz międzynarodowych poświęconych problemowi krzywdzenia dzieci oraz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w internecie.

Aleksandra Malinowska-Bizon – absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego oraz studiów podyplomowych na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego w dziedzinie psychotraumatologii. Od ponad 20 lat prokurator specjalizująca się w przestępstwach przeciwko wolności seksualnej oraz przemocy w rodzinie, przygotowująca doktorat poruszający tematykę zgwałceń małoletnich. Członkini grupy edukacyjnej Stowarzyszenia Prokuratorów Lex Super Omnia, przybliżającej studentom w ramach bezpłatnych wykładów pracę prokuratora oraz instytucji obecnych procedurze karnej.

dr Magdalena Najda – doktor nauk humanistycznych, psycholog i filozof, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego i EUI we Florencji. Wykładowca w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, na Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS i w Niepaństwowej Wyższej Szkole Pedagogicznej w Białymstoku. Autorka i współautorka książek oraz artykułów z dziedziny prawa i psychologii i etyki zawodowej.

dr Gordon Neufeld – uznany autorytet w dziedzinie rozwoju dziecka i psycholog kliniczny z ponad 45-letnim doświadczeniem. Jest również czołowym ekspertem w dziedzinie interpretowania paradygmatu rozwojowego i wytrwanym mówcą z ogromnym doświadczeniem międzynarodowym. Bestsellerowa książka, którą napisał wraz z Gaborem Maté, *Hold on To Your Kids*, została przetłumaczona na ponad 25 języków. Dr Neufeld słynie ze swej umiejętności wyjaśniania trudnych problemów oraz inicjowania zmian. Wcześniej zajmował się pracą akademicką i prywatną praktyką, a w ostatnich 20 latach poświęcił się przede wszystkim tworzeniu programów szkoleniowych dla rodziców, nauczycieli i specjalistów pomagających dzieciom w ramach Neufeld Institute – internetowego instytutu edukacyjnego i międzynarodowej organizacji dobroczynnej, która zajmuje się stosowaniem nauki o rozwoju w praktyce wychowawczej.

prof. dr hab. Beata Pastwa-Wojciechowska – od początku swojej kariery akademickiej jest związana z Uniwersytetem Gdańskim. Aktualnie pełni funkcję kierownika Zakładu Psychologii Osobowości i Psychologii Sądowej. Jest autorem licznych publikacji naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół takich zagadnień, jak: psychopatyczne zaburzenia osobowości – etiologia, rozwój i diagnoza; orzecznicze, terapeutyczne i etyczno-zawodowe zagadnienia psychologii sądowo-penitencjarnej; psychologiczne aspekty przestępczości seksualnej oraz terapia sprawców i ofiar tego rodzaju czynów. Pełniła i pełni liczne funkcje, zarówno na Uniwersytecie Gdańskim, jak i w wielu instytucjach koncentrujących swe działania wokół problematyki nauki czy dydaktyki oraz problematyki opiniowania sądowego oraz wykonania kary pozbawienia wolności. Posiada liczne odznaczenia, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi dla rozwoju nauki oraz działania na rzecz otoczenia społecznego.

Mikołaj Pawlak – absolwent Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie, magister prawa oraz prawa kanonicznego. Przez ponad 10 lat pracował jako adwokat specjalizujący się w prawie rodzinnym, od 2006 r. członek Izby Adwokackiej. W latach 2016–2018 był dyrektorem Departamentu Spraw Rodzinnych i Nieletnich w Ministerstwie Sprawiedliwości, gdzie odpowiadał za problematykę społeczną oraz współuczestniczył w tworzeniu prawa chroniącego najmłodszych przed pedofilami oraz w pracach nad reformą prawa rodzinnego. 23 listopada 2018 r. został powołany przez Sejm RP na urząd Rzecznika Praw Dziecka.

Marta Piegat-Kaczmarczyk – psycholożka międzykulturowa, terapeutka TSR (w trakcie certyfikacji), ambasadorka metody Kids Skills w Helsinki Breif Therapy Institute, członkini zarządu Fundacji Polskie Forum Migracyjne. Od 2000 r. pracuje z rodzinami uchodźców i migrantów z różnych stron świata. Prowadzi międzykulturowe grupy wsparcia dla mam, warsztaty dla rodziców, pracuje terapeutycznie z dziećmi po trudnych doświadczeniach traumy, przemocy i dyskryminacji. Szkoli nauczycieli, psychologów, pedagogów, lekarzy, położne i inne grupy zawodowe. Współautorka wielu publikacji na temat edukacji i integracji międzykulturowej oraz pracy z dziećmi po doświadczeniu przymusowej migracji.

Justyna Podlewska – prawnik. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW. Członek Zespołu Monitorującego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej. Posiada Certyfikat Specjalisty w Zakresie Pomocy Ofiarom Przemocy w Rodzinie wydany przez Instytut Psychologii Zdrowia. Członek Zespołu Interdyscyplinarnego Dzielnicy Warszawa-Targówek. Udzielała porad prawnych w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla dzielnic: Mokotów i Ursynów. Specjalizuje się w prawnej ochronie dzieci ofiar przestępstw, zagadnieniach dotyczących przeciwdziałania przemocy oraz prawie rodzinnym. Koordynuje program prawny Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę. Autorka artykułów i publikacji nt. prawnej ochrony dziecka krzywdzonego interwencji i przeciwdziałania przemocy. Prowadzi szkolenia w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego, interwencji i przeciwdziałania przemocy.

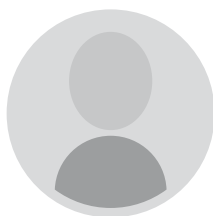
dr Marzanna Pogorzelska – przez wiele lat nauczycielka języka angielskiego i opiekunka Szkolnej Grupy Amnesty International w I LO w Kędzierzynie-Koźlu. Obecnie jako wykładowczyni związana z anglistyką w Instytucie Językoznawstwa Uniwersytetu Opolskiego, w którym pełni także funkcję pełnomocniczki ds. równego traktowania. Realizowała liczne projekty dotyczące przeciwdziałania dyskryminacji (m.in. Teatru Forum), adresowanych do środowiska zarówno akademickiego, jak i lokalnego. Autorka publikacji z zakresu komunikacji międzykulturowej, gender i teorii krytycznej. Polska laureatka Nagrody im. I. Sendlerowej „Za naprawianie świata” w 2010 r., Europejskiej Nagrody Tolerancji oraz nagrody „Hiacynt” (2008 r.). Współautorka (wraz z Pawłem Rudnickim) książki *Przecież jesteśmy! Homofobiczna przemoc w polskich szkołach – narracje gejów i lesbijek*.

Katarzyna Roguszevska – pedagożka, nauczycielka wychowania przedszkolnego, absolwentka Wyższej Szkoły Nauk Społecznych PEDAGOGIUM w Warszawie. Ukończyła kurs członków zespołów trenerskich NGO. Przez ostatnie lata aktywnie zaangażowana w działanie w jednej z największych organizacji pozarządowych dla dzieci i młodzieży, gdzie współtworzyła wydarzenia edukacyjne dla dzieci, młodzieży i ich wychowawców. W Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę pracuje w programie „Standardy Ochrony Dzieci”.

Iwona Rzymowska – prawnik. Absolwentka studiów z zakresu pedagogiki, a także profilaktyki społecznej i resocjalizacji. Ukończyła studia podyplomowe z zakresu pomocy pedagogiczno-psychologicznej i interwencji kryzysowej oraz specjalizację z organizacji pomocy społecznej. Uczestniczka szkoleń, kursów i konferencji poświęconych problematyce przeciwdziałania przemocy. Zawodowo od wielu lat związana z pomocą społeczną i zaangażowana w działania mające na celu przeciwdziałanie przemocy. Członek Zespołu Monitorującego do Spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej. Dyrektor Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania MRiPS.

dr hab. Paweł Rudnicki – pedagog, politolog, profesor na Wydziale Studiów Stosowanych Dolnośląskiej Szkoły Wyższej; wiceprzewodniczący Rady Akademickiej DSW oraz dyrektor Szkoły Doktorskiej DSW. Ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej na kierunku pedagogika. Naukowo zajmuje się pedagogiką krytyczną, edukacją alternatywną oraz edukacyjnymi wymiarami działań organizacji pozarządowych i grup nieformalnych. Współpracuje z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się tematyką m.in. edukacji globalnej, edukacji antydyskryminacyjnej oraz praw człowieka. Autor monografii: *Oblicza buntu w biografiiach kontestatorów...*, *Pedagogie małych działań. Krytyczne studium alternatyw edukacyjnych*, współautor (wraz z Marzanną Pogorzelską) *Przecież jesteśmy! Homofobiczna przemoc w polskich szkołach – narracje gejów i lesbijek*.

Agnieszka Sikora – dziennikarka i pedagożka resocjalizacji. Autorka ponad 300 reportaży radiowych i telewizyjnych o tematyce społecznej. Założycielka Fundacji po DRUGIE, która pracuje z młodzieżą zagrożoną wykluczeniem społecznym i doświadczającą bezdomności.

Renata Szredzińska – absolwentka Wydziału Nauk Społecznych i Humanistycznych Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie oraz Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego, ukończyła podyplomowe studium „Komunikacja społeczna i media” w Polskiej Akademii Nauk. Współautorka publikacji naukowych i popularnonaukowych, a także programów edukacyjnych dotyczących ochrony dzieci przed krzywdzeniem. W Fundacji odpowiada m.in. za Politykę ochrony dzieci i ewaluację.

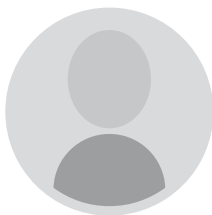
prof. dr hab. Svenja Taubner – profesorka i dyrektorka Instytutu Profilaktyki Psycho społecznej w Szpitalu Uniwersyteckim w Heidelbergu (Niemcy), psychoanalityczka oraz trenerka i superwizorka terapii opartej na mentalizacji. Jej badania koncentrują się na mentalizowaniu jako mechanizmie zmiany w psychoterapii oraz mechanizmie psychopatologii w rozwoju zaburzeń osobowości. Jest była przewodniczącą europejskiego oddziału Towarzystwa Badań nad Psychoterapią oraz członkinią zarządu Europejskiego Towarzystwa Badań nad Zaburzeniami Osobowości (ESSPD).

Olga Trocha – radca prawny. Przez wiele lat związana zawodowo z Fundacją Dajemy Dzieciom Siłę. Współpracowała ze Stowarzyszeniem Interwencji Prawnej i kancelariami radcowskimi. Pracowała w prokuraturze. Prowadziła badania aktowe nt. udziału małoletnich w postępowaniach sądowych. Autorka licznych publikacji o ochronie prawnej dziecka. Szczególne miejsce w jej praktyce zawodowej zajmuje występowanie w imieniu pokrzywdzonych, zwłaszcza małoletnich. Reprezentuje dzieci również w sprawach rodzinnych i cywilnych.

dr Michael Ungar – terapeuta rodzinny i wykładowca pracy socjalnej na Uniwersytecie Dalhousie w Kanadzie, na którym kieruje Katedrą Badań nad Rezyliencją Dzieci, Rodzin i Społeczności oraz Centrum Badań nad Rezyliencją. Dzięki swoim badaniom dotyczącym rezyliencji, prowadzonym na całym świecie i w różnych kulturach, stał się jednym z czołowych naukowców w tym obszarze. Jest autorem 17 książek adresowanych do rodziców, pedagogów, specjalistów w dziedzinie ochrony zdrowia psychicznego i pracodawców, w tym najnowszej publikacji, *Change Your World: The Science of Resilience and the True Path to Success* – książki dla osób dorosłych doświadczających stresu w pracy i w domu – a także tomu oferowanego w otwartym dostępie, zatytułowanego *Multisystemic Resilience: Adaptation and Transformation in Contexts of Change*. Jego blog, Nurturing Resilience, jest publikowany na stronie internetowej Psychology Today.

Daniel Witko – prawnik związany z Helsińską Fundacją Praw Człowieka od 2012 r.; adwokat Izby Adwokackiej w Warszawie; uczestnik badań i autor publikacji z zakresu praw podstawowych, a także prawa migracyjnego i azylowego; doświadczony w prowadzeniu działań monitoringowych, a także szkoleń z zakresu praw człowieka, zarówno w Polsce, jak i za granicą.

Alfred Walter – psychoanalityk pracujący z dziećmi, adolescentami i dorosłymi (członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Psychoanalitycznego), specjalistą w dziedzinie analizy grupowej, terapeutą par i rodzin oraz psychotraumatologiem prowadzącym prywatną praktykę w niemieckim Augsburgu. Od ponad dwudziestu lat pracuje jako nauczyciel i supervisor. Jest wykładowcą i supervisorem w Fundacji Pomorskie Centrum Psychotraumatologii w Gdańsku – od jej powstania w 2008 r. Jest również autorem wielu publikacji na temat terapii psychoanalitycznej dzieci i adolescentów, traumy, migracji, transseksualizmu oraz zastosowania narracji w psychoterapii.

Łukasz Wojtasik – ekspert ds. bezpieczeństwa dzieci w internecie. Od 25 lat związany Fundacją Dajemy Dzieciom Siłę – koordynator programu „Dziecko w Sieci”. Autor pionierskich badań poświęconych zagrożeniom dla dzieci online (2003 r.) i kampanii „Nigdy nie wiadomo, kto jest po drugiej stronie” (2004 r.), inicjator, autor licznych kampanii społecznych i edukacyjnych, jak „Sieciaki” (2005 r.), „Stop cyberprzemocy” (2007 r.), „Pomyśl, zanim wrzucisz” (2013 r.), „Mama, tata, tablet” (2015 r.), „Uważni rodzice” (2017 r.), „Domowe Zasady Ekranowe” (2019 r.), „LGBT+ja” (2020 r.).

Beata Wojtkowska – absolwentka Wydziału Neofilologii Uniwersytetu Warszawskiego oraz Stosunków Międzynarodowych Collegium Civitas. W Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę koordynatorka lokalnych i międzynarodowych projektów profilaktycznych i pomocowych, w tym skierowanych do dzieci uchodźców. Od kwietnia 2017 r. koordynuje Centrum Pomocy Dzieciom w Warszawie, od 2018 r. zaangażowana w tworzenie sieci Centrów Pomocy Dzieciom w Polsce koordynowanej przez FDDS. Od maja 2021 r. członkini zarządu FDDS odpowiedzialna za obszar programów pomocowych.

Karen Woodall – doświadczona psychoterapeutka, która od 1991 r. pracuje z rodzinami po rozstaniu. Obecnie jest w trakcie studiów doktoranckich. Na podstawie uznanych teorii i praktyki terapeutycznej opracowała nowe sposoby pracy z dziećmi doświadczającymi alienacji i przez brytyjskie sądy jest uważana za wybitną ekspertkę w tej dziedzinie. Współautorka książki *Understanding Parental Alienation: Learning to Cope, Helping to Heal*, a jej wpływowy blog ma czytelników na całym świecie.

Nick Woodall – ukończył studia magisterskie w dziedzinie psychoterapii psychodynamicznej, a od 1999 r. pracuje z rodzinami po rozstaniu. Poza pracą terapeutyczną z rodzinami doświadczającymi alienacji Nick występuje jako biegły sądowy przed brytyjskimi sądami. Prowadzi intensywne prace nad polityką rodzinną i opracowuje nowe usługi dla rządu Wielkiej Brytanii. W przeszłości był ekspertem ds. rodzicielstwa i autorem serwisu BBC Online. Jest współautorem książki *Understanding Parental Alienation: Learning to Cope, Helping to Heal*.

dr Ewa Woydyło-Osiatyńska – doktor psychologii klinicznej. Posiada specjalizację w zakresie terapii uzależnień i problemów rodzin dysfunkcyjnych. Autorka książek psychologicznych, w tym dla dzieci: *Uczucia Alicji, czyli jak lepiej poznać siebie*. Aktywnie działa w Kongresie Kobiet oraz w Fundacji na rzecz Różnorodności „a/typowi”.

Joanna Włodarczyk – socjolożka, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego. Od 2009 r. pracuje w Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę. Od 2011 r. jest koordynatorką Działu Badawczego FDDS. Od 2012 r. prowadzi sekretariat redakcji kwartalnika naukowego „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”. Ukończyła Szkołę Trenerów House of Skills. Autorka publikacji z zakresu problematyki krzywdzenia dzieci.

Zuzanna Ziomecka – dziennikarka i trenerka specjalizująca się w rozwoju zdolności przywódczych poprzez uważność i psychologię pozytywną. Jest dyrektorem programowym w WellCome Institute, gdzie tworzy autorskie programy rozwojowe dla międzynarodowych firm, oraz matką założycielką Wyspy Spokoju – platformy wspierającej praktyków mindfulness w utrzymaniu nawyku regularnej medytacji. Zuzanna jest czołowym europejskim ekspertem w dziedzinie uważności, redukcji stresu i regulacji emocji. Wcześniej zajmowała kierownicze stanowiska w projektach medialnych w druku, telewizji i internecie. Jej pierwsza książka *Wyspa Spokoju. Jak mindfulness pomaga w trudnych sytuacjach* ukazała się wiosną 2021 r.

Jolanta Zmarzlik – absolwentka Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalistka ds. ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę. Posiada Certyfikat PARPA oraz Instytutu Psychologii Zdrowia Specjalisty ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Certyfikat Superwizora ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Instytutu Psychologii Zdrowia „Niebieska Linia”. Zajmuje się diagnozą i terapią dzieci, młodzieży oraz dorosłych. Wydaje opinie psychologiczno-sądowe, prowadzi szkolenia z zakresu problematyki dziecka krzywdzonego. Jest wykładowczynią na Uniwersytecie SWPS i w Akademii Ignatianum.

PLATFORMA EDUKACYJNA NA TEMAT OCHRONY DZIECI I MŁODZIEŻY PRZED PRZEMOCĄ

www.edukacja.fdds.pl

Platforma edukacyjna www.edukacja.fdds.pl jest miejscem integrującym zasoby edukacyjne FDDS dotyczące problemu krzywdzenia dzieci i jego profilaktyki. Wśród nich znajdują się kursy i publikacje pozwalające na podniesienie kompetencji profesjonalistów w zakresie problemu przemocy czy wykorzystywania dzieci oraz gotowe narzędzia, które specjaliści mogą wykorzystywać w edukacji profilaktycznej dzieci i młodzieży.

Zachęcamy do zapoznania się i korzystania z zasobów platformy:

- **kursów e-learning dla dorosłych** – multimedialnych kursów skierowanych do profesjonalistów pracujących z dziećmi oraz przeznaczonych dla dzieci;
- **kursów e-learning dla uczniów**
- **materiałów edukacyjnych** – broszur, filmów, plakatów, poradników, ulotek w wersji elektronicznej z możliwością pobrania w tym scenariuszy zajęć – konspektów spotkań, które można wykorzystać podczas prowadzenia zajęć, wraz z materiałami niezbędnymi do ich przeprowadzenia;
- **kalendарza szkoleń i konferencji** – oferty aktualnych wydarzeń edukacyjnych organizowanych przez FDDS
- **oferty szkoleń na zamówienie** oraz informacji o trenerach FDDS.

Korzystanie z platformy i zgromadzonych na niej materiałów jest bezpłatne. Warunkiem uruchomienia kursów e-learning jest rejestracja na platformie www.edukacja.fdds.pl.

OFERTA ODPLATNA FUNDACJI DAJEMY DZIECIOM SIŁĘ

W ramach działalności odpłatnej Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę realizuje szereg działań edukacyjnych. W naszej ofercie znajdują się zarówno konferencje i szkolenia stacjonarne, jak i szkolenia, webinary i warsztaty online.

Celem działań edukacyjnych FDDS są podniesienie wiedzy i kompetencji profesjonalistów nt. problemu krzywdzenia dzieci, możliwości przeciwdziałania krzywdzeniu i pomocy dzieciom doświadczającym krzywdzenia oraz promowanie *Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem*, jak również wsparcie rodziców/opiekunów dzieci na różnym etapie ich rozwoju.

Zapraszamy instytucje/organizacje działające w obszarze profilaktyki, edukacji, zdrowia, a także opieki nad dziećmi i pomocy dzieciom krzywdzonym i ich rodzinom do zapoznania się z naszą ofertą.

Zapraszamy do kontaktu i współpracy: szkolenia@fdds.pl.

FUNDACJA
DAJEMY
DZIECIOM
SIĘ

Pomagamy dzieciom, które doznały krzywdzenia.

Niesiemy pomoc bezpłatnie, jednak możemy działać w ten sposób dzięki ludziom o wielkich sercach!

Każda darowizna to realna pomoc dla dzieci:

- **25 zł** to koszt odebrania połączenia w 116 111 telefonie zaufania dla dzieci i młodzieży.
- **100 zł** pozwala na rozpoczęcie terapii dziecka, które doświadczyło przemocy.

www.fdds.pl/wplac

A czy Twoje dziecko dostanie List od Mikołaja?

Twój list pomaga podopiecznym
Fundacji Dajemy Dzieciom Się

Akcja trwa od 12.11 do 15.12.2021 r.

swiatecznylist.pl

LGBT+ja

MASZ
WE MNIE

SOJUSZNICZKĘ!

70% NASTOLATKÓW LGBT+
DOŚWIADCZA PRZEMOCY

FUNDACJA
DAJEMY
DZIECIOM
SIĘ

116 111
telefon zaufania
dla dzieci i młodzieży

Współfinansowane
przez Unię Europejską.
Instrument „Łącząc Europę”

FUNDACJA
DAJEMY
DZIECIOM
SIŁĘ

Iceland
Liechtenstein
Norway

Active
citizens fund

Wysoki sędzie, zobacz mnie

